

شماره ۳۵
۱۳۸۹/۳/۱

آمریکا) که در غیر این صورت این میزان رشد ۰/۴ درصد طی این سال ها پیش بینی می گردید. اینک طبق پیش بینی ها، سرعت رشد در کشور های توسعه یافته سریعتر خواهد بود و بین سال های ۲۰۱۸ - ۲۰۰۶ به ۱/۵ درصد در سال خواهد رسید. البته عمده نرخ رشد مصرف برای تولید سوخت های زیستی خواهد بود و در مصرف دیگر غلات ما شاهد کاهش نرخ رشد خواهیم بود (۰/۸ درصد تا ۲۰۱۸). در سال ۲۰۱۵ پیش بینی بر آن است که میزان مصرف به ۸۱۵ میلیون تن برسد. در عین حال سرعت رشد مصرف غلات در سطح جهان سریعتر از میزان پیش بینی (۱/۴ درصد تا ۲۰۱۵) بوده است. اگر میزان مصرف برای تولید سوخت های زیستی را در نظر بگیریم تا سال ۲۰۱۵ میزان مصرف غلات به ۲۴۰۷ میلیون تن خواهد رسید.

از لحاظ واردات و صادرات غلات، طبق پیش بینی های بعمل آمده از سوی سازمان توسعه و همکاری های اقتصادی، کشورهای چین و هند صادر کنندگان کوچک این محصول خواهند بود و میزان صادرات آن ها ۶/۴ میلیون تن در ۲۰۱۵ و ۵/۱ میلیون تن در ۲۰۱۸ بالغ خواهد گردید.

غلات در هند و چین :

تا چند سال پیش دو کشور چین و هند در حال تبدیل شدن به وارد کنندگان محض غلات در میان مدت بودند. طبق مطالعات موسسه پژوهش در

آینده مصرف غلات در کشورهای در حال توسعه :

طبق پیش بینی های بعمل آمده از سوی سازمان توسعه و همکاری های اقتصادی، قرار بوده تا مصرف غلات نه تنها برای استفاده غذایی بلکه برای مصارف دیگر نیز با کاهش مواجه گردد و تا سال ۲۰۵۰ به حدود ۱/۸ درصد در سال برسد. در طول سال های ۲۰۰۱ - ۱۹۹۹ و ۲۰۰۸ - ۲۰۰۶ این رشد از ۳ درصد دهه ۱۹۸۰ و ۲ درصد دهه ۱۹۹۰ به ۱/۸ درصد تنزل پیدا کرد در حالی که مصرف سرانه این محصول به ۲۴۴ کیلو گرم در بین سال های ۲۰۰۸ - ۲۰۰۶ رسید. این نشان می دهد که پیش بینی های بعمل آمده درست بوده و تا سال ۲۰۱۵ مصرف کل غلات در کشور های در حال توسعه به ۱۴۶۲ میلیون تن خواهد رسید در حالی که این میزان در سال ۲۰۱۸ برابر ۱۵۲۲ میلیون تن بالغ خواهد شد.

در کشورهای توسعه یافته، پیش بینی ها بر آن بود که علیرغم کاهش جدید در دهه ۱۹۹۰، میزان مصرف غلات در این کشورها با رشد مواجه گردد. چنین امری نیز محقق شد و طی سال های ۲۰۰۱ - ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۸ - ۲۰۰۶ ما شاهد رشد ۱/۴ درصدی غلات بودیم که اندکی بیش از میزان پیش بینی شده بود (طبق پیش بینی این میزان طی سال های ۲۰۱۵ - ۱۹۹۹ باید ۰/۶ درصد بود). بیشتر این مصرف مدیون رشد استفاده از غلات در تولید سوخت های زیستی بود (به خصوص در

اساس پیش بینی های بعمل آمده به ۸۵ کیلو گرم در ۲۰۱۵ بالغ خواهد گردید و در سال ۲۰۱۸ این میزان به ۸۷ کیلو گرم خواهد رسید. سازمان های فائو و توسعه، رشد مصرف جهانی گوشت را طی سال های ۲۰۱۸ - ۲۰۰۶ چیزی حدود ۱/۹ درصد تخمین زده اند.

وضعیت تجارت روغن نباتی

در کشورهای در حال توسعه، رشد صادرات این محصول پیش بینی شده است. پیش بینی های سازمان های توسعه و فائو حاکی از این است که کشورهای توسعه یافته در حال افزایش واردات محض روغن نباتی از ۸/۱ میلیون تن (۲۰/۴ درصد مصرف خود) در سال ۲۰۰۶ به ۱۶ میلیون تن (۲۸/۲ درصد مصرف خویش) در سال ۲۰۱۸ هستند. در عین حال آن ها به صادرات محض دانه های روغنی خود ادامه خواهند داد و این میزان به خصوص برای کنجاله سویا به ۲۰/۵ میلیون تن در ایالات متحده خواهد رسید.

نقش حرکت های جمعی و حق مالکیت در استراتژی های تغییرات آب و هوایی:

این نام مقاله ای است که از سوی موسسه پژوهش در سیاست های بین المللی غذا (IFPRI) به رشته تحریر درآمده است. خطرات ناشی از تغییر آب و هوا نه تنها برای جامعه جهانی جدی بوده بلکه آن ها را به شدت تحت تاثیر خود قرار داده است. در بسیاری از مناطق، خشکسالی و سیل بر این فشارها افزوده و این عوامل به خصوص در کشورهای فقیر بیش از بقیه کشورها رصد شده اند. این عوامل منفی در کشورهای در حال توسعه که از بنیه مالی اندکی بهره مند اند و سرمایه های مالی و غیر مالی کافی در اختیار ندارند باعث می گردند تا توان آن ها در مواجهه با این مسائل به شدت تضعیف گردد. در این

سیاست های بین المللی غذا (IFPRI) در سال ۲۰۰۴، هند و چین تا سال ۲۰۱۳ به عنوان وارد کنندگان محض غلات (با وارد ساختن ۱۱ میلیون تن در این سال) شناخته شده بودند. در مطالعات دیگر این موسسه که در سال ۲۰۰۹ انجام گرفت این دو کشور به عنوان صادر کننده محض غلات تا ۲۰۱۸ معرفی شدند. چشم انداز سازمان توسعه و همکاری های اقتصادی در سال ۲۰۰۴، چین را یک واردکننده محض معرفی نمود. IFPRI طی گزارشی در سال ۲۰۰۸ واردات چین را بین سال های ۲۰۲۵ تا ۲۰۵۰ بالغ بر ۵۰ میلیون تن تخمین زده است در حالی که هند در سال های ۲۰۲۵ صادر کننده محض باقی مانده و در سال ۲۰۵۰ به وارد کننده محض تبدیل خواهد شد

نتیجه این که وضعیت تجارت در کشورهای در حال توسعه با در نظر گرفتن تفاوت میان میزان تولید و مصرف، بسیار نسبت به تفاوت های میان تولید و مصرف این دو کشور حساس خواهد بود. دیدگاه های موجود در خصوص وضعیت تجارت غلات در هند و چین بر وضعیت چشم انداز این محصول در کشور های در حال توسعه تاثیر گذار خواهد بود.

گوشت در کشورهای در حال توسعه:

پیش بینی های فائو و سازمان توسعه و همکاری های اقتصادی نشان دهنده آن است که یک نرخ رشد ۲/۶ درصدی سالانه بین سال های ۲۰۱۸ - ۲۰۰۶ در میزان مصرف گوشت مشاهده خواهد شد. همچنین بر اساس پیش بینی های بعمل آمده از سوی این دو سازمان، مصرف سرانه این محصول نیز اندکی رشد داشته و از ۲۹ کیلو گرم در بین سال های ۲۰۰۸ - ۲۰۰۶ به ۳۳ کیلو گرم در سال ۲۰۱۵ خواهد رسید. در نقطه مقابل در کشورهای توسعه یافته، میزان مصرف سرانه این محصول بر

میان نقش استراتژی های سازگاری با شرایط تغییر آب و هوایی و تدوین مقررات و قوانینی که بتوانند به مردم این مناطق آمادگی لازم برای مقابله و مواجهه با این تغییرات را ارائه دارند ضروری می نماید.

رشد اقتصادی سریع توأم با افزایش میزان ریسک:

فعالیت های اقتصادی در کشور های عضو سازمان توسعه و همکاری های اقتصادی از آن چه پیش بینی می شد رشد سریع تری داشته لیکن همگام با این رشد، افزایش ریسک در تجارت و تولید تا حدودی مانع از رونق گرفتن این فعالیت ها شده اند. تولید ناخالص داخلی در کشور های عضو سازمان توسعه در سال جاری تا ۲/۷ درصد رشد نشان داده و در سال ۲۰۱۱ به ۲/۸ درصد خواهد رسید. این میزان رشد نسبت به آنچه قبلا پیش بینی می شد (۱/۹ درصد برای سال ۲۰۱۰ و ۲/۵ درصد برای سال ۲۰۱۱) بیشتر می نماید.

در ایالات متحده، فعالیت های اقتصادی در سال جاری رشدی ۳/۲ درصدی را نشان می دهند و بر اساس پیش بینی ها یک رشد ۳/۲ درصدی دیگر را هم در سال ۲۰۱۱ تجربه خواهند نمود. بر اساس همین چشم انداز ها در اروپا این رشد در سال جاری برابر ۱/۲ درصد بوده و به ۱/۸ درصد در ۲۰۱۱ خواهد رسید. در عین حال میزان تولید ناخالص داخلی در ۲۰۱۰ حدود ۳ درصد و در سال ۲۰۱۱ چیزی حدود ۲ درصد افزایش را نشان می دهد.

وضعیت تجارت نیز حاکی از آن است که در بازارهای چین و در دیگر بازارهای در حال شکل گیری، ما شاهد رونق هستیم و این امر به کشورهای دیگر کمک می کند تا خود را از کساد بیرون بکشند لیکن خطر تورم و رشد بی رویه اقتصادی در بازار های در حال شکل گیری به چشم می آید.

عدم ثبات در بازارهای وام، یک خطر جدید دیگر به شمار می رود. ضروری است تا یورو خود را قوام و ثبات بیشتری ببخشد تا بتواند با این معضل مقابله نماید.

با وجودی که فعالیت های اقتصادی در حال رونق گرفتن هستند لیکن اشتغال همپای این رونق رشد نمی یابد و شمار بیکاران در دو سال اخیر در کشور های عضو سازمان توسعه به ۱۶ میلیون نفر رسیده است. بر اساس این چشم انداز نرخ بیکاری به طور میانگین در سطح کشورهای عضو سازمان ۸/۵ در صد رشد خواهد داشت که احتمالا در آینده نزدیک شاهد کاهش آن خواهیم بود.

امنیت غذایی و ریسک در کشاورزی:

در ماه ژوئن سال جاری برای مدت سه روز (از ۱۰ تا ۱۲ ژوئن)، پژوهشگران بین المللی و سیاست سازان رده بالای چینی در پکن گرد هم می آیند تا تجارب خود را در خصوص تضمین امنیت غذایی و مواجهه با ریسک های اقتصادی و آب و هوایی به مشارکت بگذارند. این نشست که با همکاری و مشارکت موسسه اطلاعات کشاورزی وابسته به آکادمی علوم کشاورزی چین، موسسه پژوهش در سیاست های بین المللی غذا (IFPRI) و دفتر توسعه بین المللی انگلیس (DFID) برگزار می گردد به مسائل مربوط به ریسک و نحوه محاسبه آن ها و این که چگونه کشاورزان - مصرف کنندگان - به امنیت غذایی و سلامت غذایی می رسند خواهد پرداخت.

در این نشست مدیر موسسه پژوهش در سیاست های بین المللی غذا به عنوان سخنران اصلی به ایراد سخنرانی خواهند پرداخت و تجارب چین را در این زمینه تشریح خواهند کرد.

از هشت سخنران برای ایراد سخنرانی در این سه روز دعوت بعمل آمده و همچنین ۴۸ مقاله در این

نشست ارائه خواهند گشت. عناوین مقالات مذکور حول محور های ذیل است:

- مفهوم ریسک و رفتار کشاورزان
- متغیر آب و هوایی
- امنیت غذایی و برنامه های دولتی
- شیوه های نوین پژوهش
- تقاضای مصرف کننده برای بهداشت غذایی
- وضعیت امنیت غذایی و تکنیک های مدیریتی
- نوآوری در مدیریت ریسک و کشاورزی
- اصلاح قوانین بهداشت غذایی و تاثیر آن
- بیمه ریسک آب و هوایی و مصائب طبیعی
- ارزیابی تقاضا برای کارآمدی بیمه محصولات کشاورزی

کشاورزی ارگانیک و شرکت های تجاری کشاورزی: نوآوری و بنیان ها:

این نام کتابی است که از سوی سازمان بهره وری آسیایی به چاپ رسیده است. کتاب حاضر ماحصل گردآوری مقالاتی است که در سه سمینار و دوره آموزشی تحت عناوین کشاورزی ارگانیک برای توسعه پایدار، کشاورزی ارگانیک برای ارتقای بهره وری سبز و صادرات کالاهای تجاری کشاورزی و نیز دوره آموزشی کشاورزی ارگانیک برگزار شده از سوی این سازمان، ارائه گشته اند.

این اثر شامل دو فصل اصلی است که اولین آن به کشاورزی ارگانیک، تجارت کشاورزی و کشاورزان خرد در آسیا می پردازد. فصل دوم آن که ارتقای کشاورزی ارگانیک نام دارد خود شامل ۱۵ بخش می باشد که مهمترین آن ها از این قرار اند:

ظهور کشاورزی ارگانیک در آسیا: تحلیلی از چالش ها و فرصت ها؛ ظرفیت های کشاورزی ارگانیک برای بهره وری سبز، توسعه روستایی و خدمات بوم شناختی؛ ارتقای کشاورزی ارگانیک در پاسخ به

تقاضای مصرف کننده و جایگزینی واردات: استراتژی های و تجارب چین؛ کشاورزی ارگانیک بخشی از کشاورزی موافق با محیط زیست: تجارب سیاستی کره؛ فناوری کشت ارگانیک: نوآوری های کشاورزان هندی؛ روش های کشاورزی ارگانیک در هند: استراتژی ها و تجارب؛ بهداشت و کیفیت غذای ارگانیک؛ بازار یابی محصولات ارگانیک؛ زنجیره عرضه محصولات ارگانیک و استراتژی های مدیریت بازار: مورد هلند؛ ممکن ساختن تجارت محصولات ارگانیک از راه رویکرد روستاهای خوشه ای: نوآوری در سریلانکا.

جهت بهره گیری بیشتر از کشت ارگانیک، APO باید کشت ارگانیک را در اولویت های خود قرار دهد و کشور ها را در رسیدن به دانش و فن این نوع کشت یاری رساند، نهاد های پیشرو باید تشکلی خاص کشت ارگانیک شکل دهند و این تشکل در زمینه وارد ساختن فن و دانش آن فعال باشد، کشورها باید از این فرصت برای توسعه کشاورزی به خصوص برای کشاورزان خرد خود در اراضی کشت دیم و از برای توسعه روستاها استفاده نمایند. ایجاد بستر های قانونی بهتر و توسعه بازار های محصولات ارگانیک از سوی دولت ها از دیگر پیشنهادات سازمان بهره وری آسیایی برای ارتقای کشت ارگانیک است. متن اصل این کتاب که در ۱۵۴ صفحه به رشته تحریر درآمده است در مدیریت پردازش یافته های موسسه موجود می باشد.

تهیه کننده: احسان عباسلو

کمیته تخصصی ترجمه، مدیریت پردازش یافته های تحقیقاتی، موسسه پژوهشهای برنامه ریزی، اقتصاد کشاورزی و توسعه روستایی.